

SANT DEL DIA: Sis. Hermenor i Galdoni, mrs.
Bans de demà: Sant Lluci, papa i mr.—Quanants horells a la iglesia del St. Crist de l'Agoia, els Agonitzants.—Horres d'exposició de les vuit del matí a les sis de la tarda.—Demà a la mateixa iglesia.—Cor de Maria: Ntra. Sra. de la Provïdència, 31 p. privats.—Domà: Ntra. Senyora dels Dolors, al Bonsecours.—Missas d'avui: Fèrta segona: color morat.—La de demà: Sant Casimir, cont., color blanc.—Adoració nocturna: Avui, hora de la mare de Déu de la Merce.

Observatori Meteorològic de la Universitat.—Director: E. Alcolea.—2 de març
HORES D'OBSEGUACIÓ: 9 mat. 14 hores.—Baròmetre a 0 m. del nivell del mar: 760,56. Temperatures: màxima, 18,9 sol. 14,9 onbra. Minima, 7,0 onbra. U. reflector.—Temperatura a la onbra: 11,9; 14,6.—Pluja a les 24 hores: 0,06.—Aigua evaporada en milimètres: 11,9.—Grans d'umidat: 45,62.—Directori del vent: N. S. SE.—Velocitat del vent: 490 km.—Distància del cel: sord. —Novols. Clàsser: C. C.—Quantitat: 0,1. Posta: 192,5.—Sortida del sol: 6,21.—Posta: 5,12.—Sortida de la lluna: 14,1 m.—Posta: 192,5.

Redacció y Administració:
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entrellis
(PROF DE LA RAMBLA) Tots
IMPRENTAS
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 184

Anunci, esquemes, comunicats, y re-
clams a preus convencionals. Per la
edició del matí s'admeten segons
muntades fins a la mitja de la tarda.
Per l'edició del matí, fins a les tres de
la matinada.

Sobre la lluita de diumenge

Confirmant els presagis

Els organitzadors benemèrits de les forces regionalistes de Barcelona, els interventors envoltats en l'experiència electoral per dotze anys de lluites i els nostres centres de districte, s'han indicat de les xifres que atribueixen a la nostra candidatura en les eleccions actuals. De paraula i per escrit ens diuen que són molt equivocades, que les superaran en molts vots. Els nostres presagis els han dringat a ofensar, i a falta de confiança en els treballs—sempre n'hem tingut més de vots, diuen o escriuen—Ja ho veurem diumenge; i per a fer-vos quedar malament, tant com per cumplir la missió honrosa que m'enviau confiada—afegeix un d'ells treballarem incansablement amb el guix, amb que traballa aquell que veu com l'opinió li fa.

Vosaltres, ciutadans, que en altres eleccions havreu lluitat amb la fe precursora de les grans victòries, seguieu, com sempre, el vostre camí sens defallir ni un instant, car es de gran necessitat una gran cohesió en aquests moments decisius en què posa a prova la catalanitat de tots aquells que de debò estan en la nostra causa.

I una llarga ovació segueix a les darreres parades del senyor Rosés, demostrant el convinciment de tot l'autoritat pressagiant una victòria escatant en la que, com és de suposar, el cos electoral del districte sisé contribuirà a assolir aquestes belles mostres del sentit que animen en aquell estol de bons autonomistes que amb tanta cura han treballat sempre.

Sense avís previ, l'Ateneu Autonomista del Districte Sisé, se vegé honorat dissaparé amb la visita del senyor Cambó,

que els organitzadors tingudes aquests dies, i hi que veuen com estan les forces dels contraris.

El partit radical, qui ho dubta, no té pas la forta de 1909, i menys en els districtes que ara voten. Ha patit una excisió i els socialistes en contra; en Lerroux s'ha transparentat massa als ulls dels seus. I per als lerrouxistes, unes eleccions provincials no són pas com les municipals o les legislatives. Ells ho saben bé que no tenen força per a guanyar la majoria. En 1909, en les últimes eleccions d'aquest districte, també la excusa de que les garanties electorals eren suspeses, no van presentar-hi candidatura. Si ara haguessin estat segurs de guanyar, i haurien convocat als altres republicans a una intel·ligència?

El Comitè Federal Nacionalista Republicana no té arriba la força de quan va lograr ferse passar per hereus de la Solidaritat; ha sofrit una pila de derrotes, i a jutjament de tothom és una cosa desfeta, una cosa que s'aguantava no més per odi a la Lliga. Llegiu en què ho van dir al matí d'ahir: la seva preocupació és la Lliga i no més que la Lliga. Han fugit d'ells els referents, que son més dels que s'apunten els de la U. E. N. R.; l'assamblea darrera fou un fracàs horible. Per a mantenir el seu diari, han de demanar doble quota als suscriptors: és ben pànic. Si en 1909 varen guanyar-los fous, ademés, perquè els lerrouxistes els apoyaven.

El Comitè Federal Nacionalista Republicana no té arriba la força de quan va lograr ferse passar per hereus de la Solidaritat; ha sofrit una pila de derrotes, i a jutjament de tothom és una cosa desfeta, una cosa que s'aguantava no més per odi a la Lliga. Llegiu en què ho van dir al matí d'ahir: la seva preocupació és la Lliga i no més que la Lliga. Han fugit d'ells els referents, que son més dels que s'apunten els de la U. E. N. R.; l'assamblea darrera fou un fracàs horible. Per a mantenir el seu diari, han de demanar doble quota als suscriptors: és ben pànic. Si en 1909 varen guanyar-los fous, ademés, perquè els lerrouxistes els apoyaven.

A l'hora de parlar dels tres grups de la desfeta, coalició de Dretes, que van pidolant candidats i han de tapar la seva inhabilitat política, amb invencions, injurias, crivelades i malversacions de tres dos, de què està plena remesa que han enviat als diaris? No val la pena, electoralment, de parlar-ne. Havent-los abandonat els tradicionalistes, la xifra de vots que's li senyalaven és tan exagerada com les seves hipòcrites declaracions.

A freg de la setmana tràgica, pogué renenciar fer un paper, si no lluit, pas-sable, però, no.

Per què acceptaven l'oferta que quens feu la coalició de Dretes—avui desfeta—si sabien que anant sols podrien guanyar? En ben clara la raó.

No l'acceptaven per ara, l'asseguraven per després, per a les eleccions municipals, per a privar quèls lerrouxistes se lessin altre cop amos de l'Ajuntament de Barcelona, i per a facilitar el treball, quan altres afers patriòtics, com les Mancomunitats i les oposicions a l'ordre, necessiten, el demanden, l'esforç de les personalitats regionalistes.

Nosaltres sabíem que no acceptant la proposada intel·ligència, la campanya que ens faríen obriria un abisme entre les dretes i nosaltres, tant fonda, que difícilment podríem tancar-se. Si ara, plens de culpa, sortíss a les veus que més haurien d'escutar, ja la comensem quan és per impedir que no s'ha fet la intel·ligència.

A l'Ateneu Autonomista del Districte Sisé

El dijous prop-ressat se va celebrar la reunió d'interventors que, com s'auto-estima en totes les eleccions per a millor organitzar-les, se fa amb anterioritat, a fi de preparar millor als ciutadans que han d'intervenir en les meses electorals. Encara que la reunió estava convocada per a les deu, molt abans de l' hora fixada ja començaren a acudir aquells benemèrits electors, bé prou coneguts per ésser de consuetudí llur presència a totes quantes crides l'Ateneu demanava concurs i l'esforç seu. I foren tants

els qui s'apressaren a volgut rendir i mostrar son fervent entusiasme per la causa regionalista, que's tinguer d'habilitar a correu-a el saló de descans, proper a la biblioteca per a donar cabuda tan gran concurs. El senyor Rossés, que va presidir l'acte, va pronunciar un eloquit parlament, plé de gran sentit patriotí. Aquestes eleccions —diugu—son de vida o mort per el projecte de Mancomunitat, per això estem convencuts de que tots els qui teniu clar concepte de les obligacions de ciutadania, hauran de cumplir com sempre els sagrats deures que la Lliga vos encomana.

Vosaltres, ciutadans, que en altres eleccions havreu lluitat amb la fe precursora de les grans victòries, seguieu, com sempre, el vostre camí sens defallir ni un instant, car es de gran necessitat una gran cohesió en aquests moments decisius en què posa a prova la catalanitat de tots aquells que de debò estan en la nostra causa.

I una llarga ovació segueix a les darreres parades del senyor Rosés, demostrant el convinciment de tot l'autoritat pressagiant una victòria escatant en la que, com és de suposar, el cos electoral del districte sisé contribuirà a assolir aquestes belles mostres del sentit que animen en aquell estol de bons autonomistes que amb tanta cura han treballat sempre.

Sense avís previ, l'Ateneu Autonomista del Districte Sisé, se vegé honorat dissaparé amb la visita del senyor Cambó,

que els organitzadors tingudes aquests dies, i hi que veuen com estan les forces dels contraris.

El partit radical, qui ho dubta, no té pas la forta de 1909, i menys en els districtes que ara voten. Ha patit una excisió i els socialistes en contra; en Lerroux s'ha transparentat massa als ulls dels seus. I per als lerrouxistes, unes eleccions provincials no són pas com les municipals o les legislatives. Ells ho saben bé que no tenen força per a guanyar la majoria. En 1909, en les últimes eleccions d'aquest districte, també la excusa de que les garanties electorals eren suspeses, no van presentar-hi candidatura. Si ara haguessin estat segurs de guanyar, i haurien convocat als altres republicans a una intel·ligència?

El partit radical, qui ho dubta, no té pas la forta de 1909, i menys en els districtes que ara voten. Ha patit una excisió i els socialistes en contra; en Lerroux s'ha transparentat massa als ulls dels seus. I per als lerrouxistes, unes eleccions provincials no són pas com les municipals o les legislatives. Ells ho saben bé que no tenen força per a guanyar la majoria. En 1909, en les últimes eleccions d'aquest districte, també la excusa de que les garanties electorals eren suspenses, no van presentar-hi candidatura. Si ara haguessin estat segurs de guanyar, i haurien convocat als altres republicans a una intel·ligència?

El partit radical, qui ho dubta, no té pas la forta de 1909, i menys en els districtes que ara voten. Ha patit una excisió i els socialistes en contra; en Lerroux s'ha transparentat massa als ulls dels seus. I per als lerrouxistes, unes eleccions provincials no són pas com les municipals o les legislatives. Ells ho saben bé que no tenen força per a guanyar la majoria. En 1909, en les últimes eleccions d'aquest districte, també la excusa de que les garanties electorals eren suspenses, no van presentar-hi candidatura. Si ara haguessin estat segurs de guanyar, i haurien convocat als altres republicans a una intel·ligència?

El partit radical, qui ho dubta, no té pas la forta de 1909, i menys en els districtes que ara voten. Ha patit una excisió i els socialistes en contra; en Lerroux s'ha transparentat massa als ulls dels seus. I per als lerrouxistes, unes eleccions provincials no són pas com les municipals o les legislatives. Ells ho saben bé que no tenen força per a guanyar la majoria. En 1909, en les últimes eleccions d'aquest districte, també la excusa de que les garanties electorals eren suspenses, no van presentar-hi candidatura. Si ara haguessin estat segurs de guanyar, i haurien convocat als altres republicans a una intel·ligència?

El partit radical, qui ho dubta, no té pas la forta de 1909, i menys en els districtes que ara voten. Ha patit una excisió i els socialistes en contra; en Lerroux s'ha transparentat massa als ulls dels seus. I per als lerrouxistes, unes eleccions provincials no són pas com les municipals o les legislatives. Ells ho saben bé que no tenen força per a guanyar la majoria. En 1909, en les últimes eleccions d'aquest districte, també la excusa de que les garanties electorals eren suspenses, no van presentar-hi candidatura. Si ara haguessin estat segurs de guanyar, i haurien convocat als altres republicans a una intel·ligència?

El partit radical, qui ho dubta, no té pas la forta de 1909, i menys en els districtes que ara voten. Ha patit una excisió i els socialistes en contra; en Lerroux s'ha transparentat massa als ulls dels seus. I per als lerrouxistes, unes eleccions provincials no són pas com les municipals o les legislatives. Ells ho saben bé que no tenen força per a guanyar la majoria. En 1909, en les últimes eleccions d'aquest districte, també la excusa de que les garanties electorals eren suspenses, no van presentar-hi candidatura. Si ara haguessin estat segurs de guanyar, i haurien convocat als altres republicans a una intel·ligència?

El partit radical, qui ho dubta, no té pas la forta de 1909, i menys en els districtes que ara voten. Ha patit una excisió i els socialistes en contra; en Lerroux s'ha transparentat massa als ulls dels seus. I per als lerrouxistes, unes eleccions provincials no són pas com les municipals o les legislatives. Ells ho saben bé que no tenen força per a guanyar la majoria. En 1909, en les últimes eleccions d'aquest districte, també la excusa de que les garanties electorals eren suspenses, no van presentar-hi candidatura. Si ara haguessin estat segurs de guanyar, i haurien convocat als altres republicans a una intel·ligència?

El partit radical, qui ho dubta, no té pas la forta de 1909, i menys en els districtes que ara voten. Ha patit una excisió i els socialistes en contra; en Lerroux s'ha transparentat massa als ulls dels seus. I per als lerrouxistes, unes eleccions provincials no són pas com les municipals o les legislatives. Ells ho saben bé que no tenen força per a guanyar la majoria. En 1909, en les últimes eleccions d'aquest districte, també la excusa de que les garanties electorals eren suspenses, no van presentar-hi candidatura. Si ara haguessin estat segurs de guanyar, i haurien convocat als altres republicans a una intel·ligència?

El partit radical, qui ho dubta, no té pas la forta de 1909, i menys en els districtes que ara voten. Ha patit una excisió i els socialistes en contra; en Lerroux s'ha transparentat massa als ulls dels seus. I per als lerrouxistes, unes eleccions provincials no són pas com les municipals o les legislatives. Ells ho saben bé que no tenen força per a guanyar la majoria. En 1909, en les últimes eleccions d'aquest districte, també la excusa de que les garanties electorals eren suspenses, no van presentar-hi candidatura. Si ara haguessin estat segurs de guanyar, i haurien convocat als altres republicans a una intel·ligència?

El partit radical, qui ho dubta, no té pas la forta de 1909, i menys en els districtes que ara voten. Ha patit una excisió i els socialistes en contra; en Lerroux s'ha transparentat massa als ulls dels seus. I per als lerrouxistes, unes eleccions provincials no són pas com les municipals o les legislatives. Ells ho saben bé que no tenen força per a guanyar la majoria. En 1909, en les últimes eleccions d'aquest districte, també la excusa de que les garanties electorals eren suspenses, no van presentar-hi candidatura. Si ara haguessin estat segurs de guanyar, i haurien convocat als altres republicans a una intel·ligència?

El partit radical, qui ho dubta, no té pas la forta de 1909, i menys en els districtes que ara voten. Ha patit una excisió i els socialistes en contra; en Lerroux s'ha transparentat massa als ulls dels seus. I per als lerrouxistes, unes eleccions provincials no són pas com les municipals o les legislatives. Ells ho saben bé que no tenen força per a guanyar la majoria. En 1909, en les últimes eleccions d'aquest districte, també la excusa de que les garanties electorals eren suspenses, no van presentar-hi candidatura. Si ara haguessin estat segurs de guanyar, i haurien convocat als altres republicans a una intel·ligència?

El partit radical, qui ho dubta, no té pas la forta de 1909, i menys en els districtes que ara voten. Ha patit una excisió i els socialistes en contra; en Lerroux s'ha transparentat massa als ulls dels seus. I per als lerrouxistes, unes eleccions provincials no són pas com les municipals o les legislatives. Ells ho saben bé que no tenen força per a guanyar la majoria. En 1909, en les últimes eleccions d'aquest districte, també la excusa de que les garanties electorals eren suspenses, no van presentar-hi candidatura. Si ara haguessin estat segurs de guanyar, i haurien convocat als altres republicans a una intel·ligència?

El partit radical, qui ho dubta, no té pas la forta de 1909, i menys en els districtes que ara voten. Ha patit una excisió i els socialistes en contra; en Lerroux s'ha transparentat massa als ulls dels seus. I per als lerrouxistes, unes eleccions provincials no són pas com les municipals o les legislatives. Ells ho saben bé que no tenen força per a guanyar la majoria. En 1909, en les últimes eleccions d'aquest districte, també la excusa de que les garanties electorals eren suspenses, no van presentar-hi candidatura. Si ara haguessin estat segurs de guanyar, i haurien convocat als altres republicans a una intel·ligència?

El partit radical, qui ho dubta, no té pas la forta de 1909, i menys en els districtes que ara voten. Ha patit una excisió i els socialistes en contra; en Lerroux s'ha transparentat massa als ulls dels seus. I per als lerrouxistes, unes eleccions provincials no són pas com les municipals o les legislatives. Ells ho saben bé que no tenen força per a guanyar la majoria. En 1909, en les últimes eleccions d'aquest districte, també la excusa de que les garanties electorals eren suspenses, no van presentar-hi candidatura. Si ara haguessin estat segurs de guanyar, i haurien convocat als altres republicans a una intel·ligència?

El partit radical, qui ho dubta, no té pas la forta de 1909, i menys en els districtes que ara voten. Ha patit una excisió i els socialistes en contra; en Lerroux s'ha transparentat massa als ulls dels seus. I per als lerrouxistes, unes eleccions provincials no són pas com les municipals o les legislatives. Ells ho saben bé que no tenen força per a guanyar la majoria. En 1909, en les últimes eleccions d'aquest districte, també la excusa de que les garanties electorals eren suspenses, no van presentar-hi candidatura. Si ara haguessin estat segurs de guanyar, i haurien convocat als altres republicans a una intel·ligència?

El partit radical, qui ho dubta, no té pas la forta de 1909, i menys en els districtes que ara voten. Ha patit una excisió i els socialistes en contra; en Lerroux s'ha transparentat massa als ulls dels seus. I per als lerrouxistes, unes eleccions provincials no són pas com les municipals o les legislat

l'aquest mateix esforç per a aquella mateixa constància inquebrantable i superior idealitat amb què s'explica sempre.

Ara ens preparam de nou per anar a la lluita i amb ella conseguir la victòria. Aquesta ens és disputada per tres candidatures, radical, esquerra i la que està formant majoristes lacervistes i Comitè.

La candidatura radical ens vol disputar l'èxit portant la senyera mateixa que li ha servit per a la tongada de perturbacions i revoltes que han realitzades amb aquell esperit anticatalà que la caracteriza.

La candidatura d'esquerra vol disputar l'èxit en nom d'ideals i sentiments iguals o molt semblants als nossres si bé empeltita per la qüestió previa de la forma de govern i també per varius aspectes d'una democràcia ben aproximada a una demagogia.

Els altres suposem que ens la disputaran en nom dels principis d'ordre i defensa social. Però Barcelona no s'hi enganyarà i sabrà escollir ben aviat.

La ciutat de Barcelona no voldrà entregar la seva Diputació, i menys havent d'implantar-se la Mancomunitat als letronistes, homes que en la seva acció constitucional un perill serien una constant amenaça als interessos catalans que han gallegat i galleguen d'essor enemics de les coses de la nostra terra.

Tampor podrà entregar-la a l'esquerra perquè ja ciutat no vol lligar el seu per vindre i les reivindicacions de Catalunya a qüestions previades de forma de govern, el canvi de la qual sempre suposa greus perturbacions en l'organisme social.

Als conservadors tampoc els hi entregarà que no podrà estimar, ara com ara, que constitueix una garantia d'ordre i defensa dels interessos, aquells que amb l'ús actitud presten ajuda als aliats de carter i que acaben de donar prova de manca de respecte al principi d'autoritat desonat els consells d'una alta personalitat que patriòtica pucht els allisonava.

Barcelona sabrà escollir. Enfront de totes les candidatures que's presenten la nostra representa l'amor a Catalunya davant de totes les qüestions previades amb major intensitat i entusiasme. Ella és garant d'anar a l'engrandiment i prosperitat de la Diputació.

Els altres com parlarà Barcelona; però a la ciutat cal ajudarla i cal treballar en aquest sentit en nom dels interessos de la nostra terra.

Una formidable oació corona les darreres paraules del benemènt candidat.

El Sr. Puig i Cadafalch

Entre grans aplaudiments s'aveixa a parlar el senyor Puig i Cadafalch.

Mai més oblidat per les paraules de Lluïsa que s'acaben de tributar, «Però no fué de l'adunció política, a la que ja fa temps que no m'dedico, requerí per quèstes futurs i pel treball que requereix l'exercici de la nostra carriera.

No sense dificultat he pogut deixar la meva vida habitual i el meu treball en l'obra de cultura que s'està fent i que s'ha d'obrir pas per mig de la cultura europea.

S'ha de demanar quasi se m'exigeix que ocipi un lloc a la Diputació que, després de sigüies, assumirà altra volta la representació de Catalunya. (Aplaudiments).

«Un dia d'ocupar les meves habitudes i si vinc d'ocupar un lloc a la Diputació ho faré amb orgull, pensant que treball per Catalunya, que es el nostre més gran amor.

L'esforç d'aquesta elecció serà l'esforç per l'ideal suprem de Catalunya, per l'ideal i la seva reconstrucció, que no pot portar-se a cap sens referir la seva cultura, sense obrir canal a les grans idealitats catalanes.

De l'obra cultural i material que cal fer el dia que tinguem la Mancomunitat, l'actual president de la Diputació, senyor Prat de la Riba, n'ha donat en grans, però precisos línies, l'hermès camí, el programa a realizar; i es tan perfecte aquest programa que quasi no es possible amplificá-lo ni reduir-lo: es l'armadura del gran edifici que s'ha d'aiscar. (Aplaudiments).

L'obra a realitzar es, com he dit, cultural i material.

La cultural, encara que no ho sembli, es tan important i tan fonamental, que té de ser el veritable fonament de la nostra reconstrucció.

Els esperits mitjans el creure que la cultura ha de consistir no més en nombroses i ben proveïdes escoles de primera ensenyanza, creient infeliz quasi bé l'Universitat; no, l'Universitat es el fonament de les escoles de primera ensenyanza, el centre d'on surtin els esperits formats, l'església d'homes que deuen influir en tots els ordres de la vida.

I com a fonament de l'Universitat, s'ha de protegir i alentar als homes modestes dedicats a l'estudi de les altres ciències, als homes que treballen sense avalotar, que amb prou feines se comuniquen amb el públic, i que molt moltes vegades més compren. No's pot fer de cap de les maneres obra de cultura, sense que els homes que s'anomenen tavis, no treballin ni fassin una pila de coses que sembli més però que no ho són, ja que d'aquestes surten les grans realitats de la ciència. (Grans aplaudiments).

L'Universitat es la gran obra cultural a fer, car d'allí se'n deduràn les Escoles, els llibres de ciència de tots els ordits, i una multitud de mestres per a les Escoles de primera ensenyanza catalana.

Si això no obrem, no farem obra catalana profiosa, perquè hi faltarà el fons: no li deuen donar a Catalunya cultura diferent de la que li convé, com als infants als quals no se'ls hi pot donar llet estranya, perquè no la paxen. (Aplaudiments).

Si aquesta obra fonamental no fesssem, succeiria a casa nostra lo que succeeix a l'Amèrica del Sud, on abunden les escoles, en les quals s'ensenyen moltes subvencions, però que no serveixen sinó per a crear mitjançanes. Això és el fruit que s'reu de l'ensenyament tal com s'entén a l'Amèrica del Sud, on s'estudia en llibres procedents d'altres països, mal traduïts i adaptats a les necessitats del país.

En canvi, mireu el Nord d'Amèrica i veureu que la seva gran poixansa no's deu sols a seu grans homes, que's dediquen a la vida comercial, sinó als que's dediquen a lo que sembla incompatible i a les minícies de l'estudi de l'arqueologia europea, de la ceràmica del Mediterrani, de la escultura grega, rotes coses, aquestes, tan il·luminades, aparentment, de l'esport comercial de Nort Amèrica. Així, amb aquells fonaments, s'explica la seva cultura i el seu poder. Molt bé. Molt bé.

Si logrem tenir la Mancomunitat, encendrem a Catalunya una llum que donarà claror a tota Espanya i que ningú s'atreverà a apagar: si poguem obrir-nos com per mig de la cultura europea, hauríem acabat a Espanya els atacs a Catalunya.

De l'obra de la Mancomunitat n'han de venir els enginyers que facin les noves fàbriques sense necessitat de forasters; els nostres financers que dirigeixin els negocis sense necessitat de nadie; i han de venir les intel·ligències de tota mena que s'arenaven en tot. A Catalunya, constituida sobre noves bases no li mancarà res per a tenir l'autonomia, sinó que la tindrà fins i tots i altors donarà a Espanya la nostra cultura i la nostra civilització. (Grans aplaudiments).

La Lliga ha fet en pro d'aquesta cultura un gran esforç, per l'amor que té a

Catalunya i a la seva cultura, fent del problema català i del problema cultural un sol problema de progrés. (Molt bé.)

No hem de creure que els homes extraordinaris siguin els que fan la gran obra de cultura en els pobles més avançats; la majoria de les intel·ligències de dits pobles no son més que homes de talent, d'activitat, treballadors, coneguts a una sola cosa.

L'exemple gran en aquest sentit, ens el dóna l'Itàlia. Vaig tractar a Roma en Conrat Ricci, qui és allí, políticament, com una mena de Lerroux: però un Lerroux, que tanca dins la seva sala d'estudi, fa una feina ben diferent del d'ell. Ell rebé notícies, fotografies, reproduccions, i donà ordres per a la conservació dels monuments antics d'Itàlia; i en tota la seva vida no ha fet res més que aquest petit servei.

I així, com en Ricci, hi ha homes dedicats a l'agricultura, a les diverses rames militars, a l'ensenyament, a la literatura, i aquest és el secret de la transformació d'Itàlia.

Per què no podem fer nosaltres semblant obra a Catalunya? Ni és faltar a la modestia, creure que podem fer més cosa que la coòpsio no s'pona a cap, no pas per ideals ni principals,

i doncs hem de fer un gran sacrifici.

Electora, teniu la paraula, i en quant a nosaltres, teniu en compte que la Lliga no son homes; la Lliga és la Lliga.

Una gran oació que dura llarga estona, acull les darreres paraules del viatge: discurs del senyor Puig i Cadafach.

El Sr. d'Abadal

A l'aixecar-se a parlar l'eminent president de la Lliga Regionalista, es rebut amb una xardorsa, ovació.

Solament falta donar la laca per acabar, perquè després dels magnífics discursos que s'han promuntit, no es pas necessari que jo us parli per a fer-vos veure la gran trascendència de les eleccions, així com de la conveniència d'assegurar una forta i escalant victòria.

Però jo vull parlar-vos, abans de sortir d'aquest aplec, de coses que, si prima visita sembla petites, no's poden pas desculpar en aquestes batalles electorals.

Feuvs clar, consciencis, que les eleccions de diumenge no's referen a tot Catalunya, ni tampoc a tot Barcelona, i per aquesta mateixa raó no s'atempta a demanar la gran sacrifici que pels drets i demanar la gran victòria.

Dreta de que s'implanti la Mancomunitat. Ell creu que la Mancomunitat es poc, i que creu que hauria d'anar-se a la Generalitat i fins al Parlament català.

Promet treballar en l'obra administrativa del Cos Provincial i portar-hi les qüestions polítiques fines ara, segons eté entre l'orador, allunyades de aquella casa.

Repeteix la frase del Caner, relativa a la bandera catalana. Jo ja sé que vosaltres, al designar-nos, estauvades en la nostra moralitat política.

Si mat quelcom us les durrat, estid prompte a donar-vos compte dels meus afers. I era en nom de la Llibertat, de la República i de Catalunya, anem a la Lliga.

En Carles Soldevila, després d'una salutació, desplaça el viatge a mesmes en catalanisme Antoni Suñol i Miquel Folguera, iniciadors de la Mancomunitat Catalana.

Durant de l'èxit que pugui tenir les Mancomunitats, Llament l'assessora d'un Canaric, l'home que les va estimar que es l'equivalent a la Lliga, que s'ha d'obrir pas per mig de la cultura europea.

Se'n demana, quasi se m'exigeix que ocipi un lloc a la Diputació que, després de sigüies, assumirà altra volta la representació de Catalunya. (Aplaudiments).

«Un dia d'ocupar les meves habitudes i si vinc d'ocupar un lloc a la Diputació ho faré amb orgull, pensant que treball per Catalunya, que es el nostre més gran amor.

L'esforç d'aquesta elecció serà l'esforç per l'ideal suprem de Catalunya, per l'ideal i la seva reconstrucció, que no pot portar-se a cap sens referir la seva cultura, sense obrir canal a les grans idealitats catalanes.

De l'obra cultural i material que cal fer el dia que tinguem la Mancomunitat, l'actual president de la Diputació, senyor Prat de la Riba, n'ha donat en grans, però precisos línies, l'hermès camí, el programa a realizar; i es tan perfecte aquest programa que quasi no es possible amplificá-lo ni reduir-lo: es l'armadura del gran edifici que s'ha d'aiscar. (Aplaudiments).

L'obra a realitzar es, com he dit, cultural i material.

La cultural, encara que no ho sembli, es tan important i tan fonamental, que té de ser el veritable fonament de la nostra reconstrucció.

Els esperits mitjans el creure que la cultura ha de consistir no més en nombroses i ben proveïdes escoles de primera ensenyanza, creient infeliz quasi bé l'Universitat; no, l'Universitat es el fonament de les escoles de primera ensenyanza, el centre d'on surtin els esperits formats, l'església d'homes que deuen influir en tots els ordres de la vida.

I com a fonament de l'Universitat, s'ha de protegir i alentar als homes modestes dedicats a l'estudi de les altres ciències,

als homes que treballen sense avalotar, que amb prou feines se comuniquen amb el públic, i que molt moltes vegades més compren. No's pot fer de cap de les maneres obra de cultura, sense que els homes que s'anomenen tavis, no treballin ni fassin una pila de coses que sembli més però que no són, ja que d'aquestes surten les grans realitats de la ciència. (Grans aplaudiments).

L'Universitat es la gran obra cultural a fer, car d'allí se'n deduràn les Escoles, els llibres de ciència de tots els ordits, i una multitud de mestres per a les Escoles de primera ensenyanza catalana.

Si això no obrem, no farem obra catalana profiosa, perquè hi faltarà el fons:

no li deuen donar a Catalunya cultura diferent de la que li convé, com als infants als quals no se'ls hi pot donar llet estranya, perquè no la paxen. (Aplaudiments).

Si aquesta obra fonamental no fesssem, succeiria a casa nostra lo que succeeix a l'Amèrica del Sud, on abunden les escoles, en les quals s'ensenyen moltes subvencions, però que no serveixen sinó per a crear mitjançanes. Això és el fruit que s'reu de l'ensenyament tal com s'entén a l'Amèrica del Sud, on s'estudia en llibres procedents d'altres països, mal traduïts i adaptats a les necessitats del país.

En canvi, mireu el Nord d'Amèrica i veureu que la seva gran poixansa no's deu sols a seu grans homes, que's dediquen a la vida comercial, sinó als que's dediquen a lo que sembla incompatible i a les minícies de l'estudi de l'arqueologia europea, de la ceràmica del Mediterrani, de la escultura grega, rotes coses, aquestes, tan il·luminades, aparentment, de l'esport comercial de Nort Amèrica. Així, amb aquells fonaments, s'explica la seva cultura i el seu poder. Molt bé. Molt b

2. Mítin de l'esquerra

Mítin de l'esquerra

Presentació dels candidats

Va tenir lloc ahir matí a la Sala Imperial, assistint-hi nombrosa concurrencia. Presideixen en Layret, Pere Coroninas i els candidats.

En Layret fa una comparació entre la línia de conducta seguida per l'esquerra i la seguida per les dretes.

Nosaltres hem sigut invitats per els altres partits, republicans per a anar a la Lliga, però hem acceptat perquè sois massa responents les discòrdies amb aquell partit, i sense haver-hi aquell escat de sentimentalisme que algunes vegades posa imposar-la, hem estat de la nostra opinió que l'acceptar la coalició hauria sigut una equivocació. Ademés, nosaltres som un partit fondamentat a la llibertat, i els altres són amb els que tantes vegades han ofès a Catalunya.

En canvi la Lliga ha acceptat l'oferta de les dretes, donant als drets la mà als partits caciavistes que ja eren deserts.

Per què no podem fer nosaltres sembla obvia a Catalunya? Ni és faltar a la modestia, creure que podem fer més cosa que la que el partit general o monàtic fa.

En canvi la Lliga ha acceptat l'oferta de les dretes, donant als drets la mà als partits caciavistes que ja eren deserts.

En canvi la Lliga ha acceptat l'oferta de les dretes, donant als drets la mà als partits caciavistes que ja eren deserts.

En canvi la Lliga ha acceptat l'oferta de les dretes, donant als drets la mà als partits caciavistes que ja eren deserts.

En canvi la Lliga ha acceptat l'oferta de les dretes, donant als drets la mà als partits caciavistes que ja eren deserts.

En canvi la Lliga ha acceptat l'oferta de les dretes, donant als drets la mà als partits caciavistes que ja eren deserts.

En canvi la Lliga ha acceptat l'oferta de les dretes, donant als drets la mà als partits caciavistes que ja eren deserts.

En canvi la Lliga ha acceptat l'oferta de les dretes, donant als drets la mà als partits caciavistes que ja eren deserts.

En canvi la Lliga ha acceptat l'oferta de les dretes, donant als drets la mà als partits caciavistes que ja eren deserts.

En canvi la Lliga ha acceptat l'oferta de les dretes, donant als drets la mà als partits caciavistes que ja eren deserts.

En canvi la Lliga ha acceptat l'oferta de les dretes, donant als drets la mà als partits caciavistes que ja eren deserts.

En canvi la Lliga ha acceptat l'oferta de les dretes, donant als drets la mà als partits caciavistes que ja eren deserts.

Fulla Agrícola de LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país y extranger, notícies útils y demés d'interès per la pagesia catalana

322

La agricultura catalana, els automòbils i l'Ajuntament de Barcelona.

Es un mal reconegut per tothom l'anyumanyament del camp per part dels propietaris agrícolars. Pòrt dir-se que la falta evident d'industrialització que sofreix encara l'agricultura catalana, es deguda fundamentalment a què l'proprietari, tenint son domini a ciutat, lluny de la masia, dexa abandonada la direcció del negoci agrícola a més més per les barroceres, com ho són les dels parcers i encarregats de les masoveries. Gràcies a les seculars ràbasses, les terres no resten aquí tan incutes com en altres punts d'Espanya; però això no vol dir que en general, nostra riquesa sia lo que podria ésser. La fàbrica d'autòmobil, ademés de que no es excessiva; però no té justificació possible el fet de que l'Ajuntament de Barcelona, desentenent-se de tota distinció entre automòbils edificis, destina exclusivament a la circulació per la ciutat, i automòbils d'excurso, que sols serveixen a fora d'ella, els imposa a tot per igual més de 400 pessetes de contribució, doblant l'encaixament de l'ús de l'autòmobil, ja que amb 400 pessetes de benzina se poden recórrer apropiatament 4.000 quilòmetres de carretera.

Aquesta anomalia no's comprend més que per l'affany d'incloure tot lo que s'apaga dins del concepte de luxe, sigui tot sigui dret, amb la mira de cobrar-ne tot l'impost que en tal cascepte cedí l'Estat a l'Ajuntament. Però això no justifica res, i molt menys per justificar que un Ajuntament democràtic, com ho és el de Barcelona, fassimpossible el modernisme automòbil, a tothom que no sia millorant, i el vinculi als potents per a son exclusiu establiment, en contra de les corrents modernes que tendeixen a extreure a totes les classes socials, excursionant distàncies entre elles, a mida que va abaratir-se'l cost i el manteniment d'aquests elements de progrés que ha de transformar la manera d'ésser de l'agricultura i de l'indústria modernes.

I es lo cert, que fins suara, el mal no tenia remei, especialment a Barcelona, on viuen molts propietaris de finques rústiques que s'han vist sempre albergats d'elles, per falta de bons camins i de mètodes ràpids de comunicació.

Però avui les circumstàncies han canviat i ja no té raó de ser aquest estat de coses.

Nosta Diputació provincial va posant en pràctica l'accord trascendentalíssim per a nostra riquesa agrícola de donar vies de comunicació a tots els pobles incommuns de la província i ja avui son pocs els que no tenen la seva bona carretera quells posen en relació amb les ciutats on tenen son mercat; i el comerç i la indústria, que eren del tot impossibles en molts pobles rurals i en moltes masies, ja esdevenen una hermosa realitat, i, com a conseqüència, és pràcticament possible l'esmergament de capitals a l'indústria agrícola en totes fins avui isolats del món. Els propietaris agrícolars que no vulguen contentar-se amb ésser senzills rentistes de la terra, que es com diu rentistes de la merceria, cal que aprofitin aquesta felicitat i que s'ideixin fer per agricultors, estudiants i practicants, els mateixos, l'agricultura, com el fabricant de teixits estudià i practicà la seva indústria, posantla al davant del negocis, i vegi de morar veritables explotacions agrícoles per tot Catalunya, que això es com la nostra terra ha de ferse.

No sols crec que això es actualment ben possible, sinó que ha de realitzar-se a no tardar molt.

Es cert quels pobles rurals, fins ara incomunats, necessiten molts anys per a entrar en la nova vida que per ells representa la millora amb què els va redimir la Diputació, no sols per manca de capitals disponibles, en general escassos en aials pobles, sinó per la seua tradició; però s'ha de tenir en compte que els propietaris foresters són, en general, els ereditats a fer la revolució agrícola de Catalunya, perquè aquests disposen d'indicatives i de capitals suficients per a emprendre-la.

La ocaça es propera. Dintre poc temps tots els pobles de Catalunya tindrán energia i llum elèctriques per a montar tota mena d'indústries. Poderoses societats esmessen sovint fabuloses per l'aprofitament de grans forces hidràuliques que seran transformades en electricitat per a repartirla a tots els indrets de Catalunya, i des de la ciutat més popular, podràn disporar de força, llum, telèfon i telegrafia.

Brotada. — L'ardana, vert clara, en el Multòne, rosada i tornassellada en la Parellada.

Fuites-Arronadudes, compostes de cinc lóbuls, poc dentades, mitjançanes, basses, gencives i vernissades i rústiques en la cara inferior. Colorat des pampols, verds i negres, i amb fulles d'arròs i de carabassa.

Rains. — Volvènims, ciudre comic, molt apretat, *Pandúcul*, o espulsos, fort i regular. *Grans*: estèrils, mitjançanes, amb pell espessa i dura. *Colors* dels grans, verds i negres, i amb fulles d'arròs i de carabassa.

Epoques de vegetació

Brotada tardana, segona quinzena d'abril.

Florida, segona quinzena de juny.

Maduració, segona quinzena d'octubre.

Destil·lament, primera quinzena de desembre.

Analisi d'un most

Densitat a 15°, 1.0915.

Sucro o glucosoper litre, 187.2.

Acids en (SO₄H₂), litre, 6.5.

Conreu i observacions

Les dues varietats d'aquesta vinya, però singularment la Parellada, son característiques del Penedès; però si el xarol ho és en les terres amb clima suau, en altituds compreses entre els 140 i 200 metres, la Parellada té son lluc predilecte, senyalat en la regió més alterosa, freda i humida. La part més alterosa, no gaire llarga, i carreteres secundàries responden, amb finall de carrolla; *Fusta densa i dura*.

La circumstància de brotar tardana, és, sens dubte, la causa de que se propague especialment en aquelles regions més fredes amb preferència a cap altre cep.

No exigent en quant a terres, donant-se a prosperar en les més diverses, així en les primes i gravosores com en les compaixes; si bé la fertilitat del terreny, com és natural, influïx notablement en el desenvolupament i en la fructificació d'aquests caps.

Opposa notable resistència a les malalties de l'oidiuna i del mildiu al comparar-lo amb moltes altres varietats, sense que s'pugui considerar tal condició com absoluta. Sol escapar a l'accio del mildiu i del centre, pateix una malaltia molt diferent de la de Catalunya; aquí lo que us convé és que no us poni obstacles ni través al vostre desenvolupament, allà, dins la qüestió agraria, hi ha una tendència a la catifa, hui més pobresa i per tant lo que necessita els agricultors castellans, extremenys i andalusos, es protegeix, i que s'enfona en els vincles entre les classes agràries.

A l'iniciar-se la maduració, una ensofrada sol bastar per a que la malatura oïdina respecti els fruits. Tal pràctica, de realitzar-se a la segona quinzena d'agost, fa avançar els rains i contribueix a augmentar la riquesa glucosoper.

Aquesta contribució injusta es sens

dubte del tot perjudicial als interessos de l'agricultura catalana, perquè dificulta en gran manera l'adopció de l'únic medi modern de comunicació ràpida que necessita tot vei de Barcelona que vulga administrar personalment les finques rústiques.

Considero perfectament raonable la contribució establet per la Diputació provincial als automòbils que, circulen per les carreteres, perquè aquest impost té la finalitat d'aconseguir díssimes a les necessitats del transit ràpid que necessita tot automòbil, ademés de que no es excessiva; però no té justificació possible el fet de que l'Ajuntament de Barcelona, desentenent-se de tota distinció entre automòbils edificis, destina exclusivament a la circulació per la ciutat, i automòbils d'excurso, que sols serveixen a fora d'ella, els imposa a tot per igual més de 400 pessetes de contribució, doblant l'encaixament de l'ús de l'autòmobil, ja que amb 400 pessetes de benzina se poden recórrer apropiatament 4.000 quilòmetres de carretera.

Aquesta anomalia no's comprend més que per l'affany d'incloure tot lo que s'apaga dins del concepte de luxe, sigui tot sigui dret, amb la mira de cobrar-ne tot l'impost que en tal cascepte cedí l'Estat a l'Ajuntament. Però això no justifica res, i molt menys per justificar que un Ajuntament democràtic, com ho és el de Barcelona, fassimpossible el modernisme automòbil, a tothom que no sia millorant, i el vinculi als potents per a son exclusiu establiment, en contra de les corrents modernes que tendeixen a extreure a totes les classes socials, excursionant distàncies entre elles, a mida que va abaratir-se'l cost i el manteniment d'aquests elements de progrés que ha de transformar la manera d'ésser de l'agricultura i de l'indústria modernes.

En els patrons americans d'arrels carnoses i grosses que distingeixen els paraempelts de molts *Rupestris*, i de les hidrobàndoles d'aquests amb *Vinifera*, els sofriments deguts a la sequera no són intenses, si no s'eviten completament. El *Rupestris* del Lot, l'*Aramón Rupestris* i el *Murvedres* i *Rupestris*, constitueixen patrons apropiats a la Parellada i al Multòne.

Són totes dues varietats abundoses, essent difícil trobar-ne d'altres que en igualtat de circumstàncies l'evin tant. Es més de notar la fertilitat extremada, considerant que la poda a que se subjecten aquests cops i que més els escua, és la curta.

La comptada força de les Parellades i Multònes no admés ni consent poden llargues estragades de molts caps, ni amb sarments de molts brots. Dos o tres caps i, com excepció, alguna espelta en els peus de forca, és lo que consenten; en terres fèrtils i abonades aquesta poda assegura cultius de 70 i 80 hectàrees per hectare.

Si limitada vegetació permet, al fer plantacions d'aquestes varietats, reduir i estreñir les distàncies que són les del Xarol les fins arriben a dos metres, en les Parellades no és convenient traspassarles de 130 a 150 metres, com a màxim.

Els mostos i vins de la Parellada venen sostingut i durant més temps el comerç, els vinyes són sol·licitant, per exemple, per la agrado d'aquells consumidors els vins de color blau i gust neutre.

Altres de les aplicacions d'aquests mostos és la preparació de mistels.

Faltats de condicions per a la crancada, no cal formar-se il·lusións en altres utilitzacions dels vins de Parelladas i Multònes, per a tipus de marca. Sa natural sortida és el gros consum ordinari, per moltes matemàtiques que s'apliquen, i molts coneixements científics que s'apliquen; però no deixen de ser de qualitat.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

Alguns dels inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients, perque es una meitat d'embut intel·ligent, o al menys automàtic, i el mateix s'atura quan el líquid arriba a un cert nivell dintre l'ampolla.

El embut que presentem, suprinsem tots aquests inconvenients,

Mercat de Barcelona

Preus corrents ai espres, donats per la Junta Sindical del Col·legi de Corredors Reials de Comerç de la Plaça de Barcelona.

Grans y farines

(Sens drets de consum.)

Elsats

Congestió Castella, de 32,27 a 32,66 100 kilos

Menys,

Aragó,

Burgos,

Navarra,

Blanquet,

Aials Theodore,

Yoshi,

Berdianska,

Azme Veski,

Eupatoria,

Farines

Extra blanca n.º 1, de 39,06 a 40,96 100 kilos

Superfina n.º 2, de 39,65 a 37,98

Numeros,

Númbers,

Segons,

Terceres,

Quartes,

Extra forta n.º 1, de 45,67 a 48,07

Superfina forta 2, de 49,97 a 45,67

Numeros 3, de 34,98 a 36,05

Numeros 4, de 19,64 a 20,93

Terceres,

Quartes,

Arròs Valencia bomba, 65 a 72

Arròs Benlloch,

Garrofers

Vidrós,

Mont-roig,

Pimes,

Mallorca,

Tarragona,

Gandia,

València,

Roja,

Desspulles

Fegó,

Segonel,

Prims,

Civada

Sevilla,

Extranjer,

Extramadura,

Valenciennes,

Comarca,

Smyrna,

Mohó,

Fevons

Xeris,

Sevilla,

Castelló,

Blestòdemore

Fista,

Danubi,

Cincuentini,

Sevilla,

Berdianska,

Mall,

Extranjer

Comarca,

Herpes

Fam,

Zipre,

Llevar de nap,

Llinosa,

Forç del pais,

Patates

(Informatiu de la casa Lluís Matamala)

Buit,

2 Vic,

Rodona groga,

Polado,

2 Vic,

Navarra,

Fuites y hortalices

All,

Coves,

Pomes,

Llobregat,

Aragó,

Moniatos Valenc,

Présseca,

Peres pais,

Aragó,

Montgesot Valenc,

Huesca,

Péscia pais,

Caputxins,

A Alacant,

Favos,

Alacant,

Malors,

Nobleda,

Nispera,

Tomàticas,

Peres petites,

Febrosa verda,

Mandarines,

Llimones,

Taronjines,

Alcarroxes,

Platanes,

Monat,

Monat imperial,

Monat de Mallorca,

Monat de València,

Monat de Xàtiva,

Monat de Tarragona,

Monat de València,</p

sesió convocar Junta general de delegats per al dia 10 de març, a les nou del vespre, en el local del costum, a la fiera ferro-carre de les quantitats enviades fins a la data.

Al mateix temps se delegà al senyor Lluïsa perquè posés en coneixement de les associacions i entitats del rest de Catalunya que se servissin remetre abans de l'esmentat dia 10 totes les quantitats que tinguessin en poder per a dit objecte.

Durant el passat mes de febrer, els deixebles de l'Escola Catalana «Mossèn Cintos» i nens que formen part del chor infantil del mateix nom han fet 92 imposicions a la Caixa d'Estalvis Escolar a la Vellesa i a d'Estalvis als deixebles de dita Escola, Francisco Gozalvo, Rafael Gens, Artur Roví i Josep Relats.

La presidenta de la Lliga de senyors per a l'Acció Catòlica ha rebut el següent telegrama del president del Consell de ministres:

«Haciéndome cargo de los generosos impuestos que han motivado el telegrama que se ha servido dirigirme he de manifestar que no ha sido el propósito del Gobierno en ningún momento suprimir la enseñanza de la Doctrina Cristiana en las escuelas ni intentar en lo más mínimo a los sentimientos católicos de la nación, ruego a Vd., como a todas las mujeres católicas en cuyo nombre habla, que esperen para formar juicio definitivo a la disposición que en su día dictará el Gobierno que presidio.

L'Acció Social Popular ha dirigit al president de ministres el següent telegrama:

«El Volksverein español, Acción Social Popular, en interés del niño, de las clases más necesitadas de instrucción y educación y de la sociedad en general ruega a V. E. no autorizar pueda ser en modo alguno suprimida ni postergada en escuelas primarias oficiales enseñanza católica sublime compendio Religión del Estado, luz, guia y sostén del hombre, salvaguarda del orden social y fundamento y vida de la verdadera civilización.—Plá y Deniel, presidente.—Parellada, secretario general.

Celebrada l'Assemblea general de la Junta Directiva de la «Casa de Amèrica» ha quedat constituida de la següent manera:

President, don Jacint Vifas i Muxí; tinguemien: vis-president don Ferran Escobar, cubí; president del Institut d'Educació Americana, don Frederic Ràfols, espanyol; president de la Cambra de Relacions Comercials, don Lluís Riera i Soler, espanyol; director del Museu, don Manuel M. Moragas Manzanares, espanyol; tesorer, don Miguel Hernández Jover, mexicà; comptador, don Abraham Santamaría, dominicà; bibliotecari, don Trifé Melécan, boix; sindic, don Andreu Triana, colombià; vocal, don Román Méndez de Cardona i don Josep G. del Valle, portorriqueny; vis-president de la Junta de Govern Interior i vocal adjunt de la Directiva, don Anton Torrejón i p., espanyol; secretari general, don Claudi Amella.

En la mateixa assemblea se donà lectura a la memòria del secretari donant a conèixer la tasca de la col·lectivitat durant el passat exercici.

Se votà una expressió d'affege per als senyors Vifas i Pont que en nom de la «Casa» i amb èxit realitzaren un viatge a l'Amèrica del Sud.

La Junta Directiva del Col·legi de l'Art Major de la seda, hi ha quedat així constituïda:

President, don Josep Malvehy; vis-president, don Jaume Ponsa; tesorer, don Claudi Arató; comptador, don Anton Suqué; bibliotecari, don Isidre Valls; conservador, don Francisco Blanch; secretari, don Frederic Bernades; i vis-secretari, don Josep Domingo.

La Reial Societat Columbiola de Catalunya començarà la temporada de viatges i concursos de velocitat demà, dijous, dia 4, amb l'entrega de coloms per a Cornellà, que's verifiquen de 9 a 10 de la nit, en seu local social, Escudellers, 5, 7 i 9, principal.

Sport

Tennis

El diumenge començà amb gran interès al Barcelona L. T. C. el Concurs de Mèrit per a la classificació dels seus jugadors. Se feren alguns partits ben interessants, devien continuar cada diumenge.

De neu

Malgrat l'impressió donada dies enrera, les notícies rebudes a Ribes sembla que no permeten tenir la seguretat de que puguen celebrar-se els anunciatos concursos, ja que la neu que cau dia a dia fa la pluja al dia següent, i això ha decidit al Centre Excursionista a la suspensió dels concursos que devien començar ahir.

Amb tot, alguns entusiastes d'aquest esport, decidits a treure'l el millor partit possible de la situació, marxaren ahir cap a Ribes per a fer pràctiques de dijous, excepte i stobogàs, si com sembla que han començat els espanyols amb visques a França.

Don Alfons s'ha fet representar.

Els nombrosos delegats espanyols han sigut rebuts a la Casa de la Vila, amb assistència de totes les autoritats civils i militars.

Si han pronunciat afectuosos brindis sobreixent el del senador per Girona, don Frederic Rahola, qui ha brindat per la seua entitat franco-espanyola i per la salut del president de la República francesa.

Una banda militar ha tocat la Marxa Reial espanyola.

Així té lloc la inauguració de la carretera a Cerbère, on s'ha organitzat un banquet popular.

La manifestació de Cerbère

Paris, 2. 9'45 nit. — Cerbère. — Amb l'inauguració de la carretera dels Pirineus s'han realitzat en aquesta població una imponent manifestació franco-espanyola.

Han pronunciat discursos el prefect, M. Emery, l'alcalde de Cerbère, M. Mitjavile, i el senador per Girona, senyor Rahola, preconitzant laliança de les dues nacons germanes.

Una banda militar ha tocat la Marxa Reial i la Marsellesa.

Els delegats espanyols han sigut acollits, donant-se entusiastes visques a Espanya i a l'aliança franco-espanyola, als que han començat els espanyols amb visques a França.

Regates

El diumenge començà amb gran interès al Barcelona L. T. C. el Concurs de Mèrit per a la classificació dels seus jugadors. Se feren alguns partits ben interessants, devien continuar cada diumenge.

DE VENEZUELA

Espanya i el Vaticà

Paris, 2. 10'50 nit. — Roma. — L'Osseruantia Romana, referint-se a un telegrama de Madrid en el que s'anunciava que el cardenal Merit del Val i el senyor Calbetón havien celebrat una conferència en la qual havien arribat a una intel·ligència i firmat un acord, diu que aquells informacions són exactes.

Afegeix que està autoritzat per aclarir que fins ara ni s'ha firmat cap acord ni s'ha arribat a una intel·ligència entre els dos cardenals.

«Apaches», «Ilse», «Wanda», «Espanya», «Orion», «Fera», «Ensa» i «Mar i Cel».

A la cenyuda s'animà un xic la regata, encara que no hi hagué veritable lluita per falta de vent, arribant a dos quarts de dotze a la punta del moll de Barcelona com segueix:

«Apaches», «Ilse», «Wanda», «Espanya», «Orion», «Fera», «Ensa» i «Mar i Cel».

Fetes les compensacions resulten els temps i classificacions següents: «Apaches», 1 hora 34'44"; «Ilse», 1 hora 38'42"; «Fera», 1 hora 45'50"; «Wanda», 1 hora 47'25"; «Orion», 1 hora 49'10"; «Ensa», 1 hora 56'15".

El diumenge se farà la segona prova, a les des de migdia.

La regata Gavot-Motor, que deuria celebrar-se, no s'ha fet per no haver comparègut el jurat. Això tot, varius canots sortiren per fora del port, a matar gavots, aprofitant la esplendorosa de Espanya i el cardenal secretari d'Estat del Vaticà.

DE COLOMBIA

Proposicions refusades

Paris, 2. 11'20 nit. — Bogotá. — S'han publicat oficialment les cinc proposicions formulades pels Estats Units, en les que s'ofereix: la entrega de 10 milions de dollars a Colòmbia, sometre a arbitratge els drets revocables de Colòmbia sobre els ferrocarrils de Pamá, exercir influència a favor de Colòmbia en l'arranque de la frontera entre Colòmbia i Panamá i, en altres questions internacionals, i concedir a Colòmbia drets preferencials respecte del Canal de Panamá.

El diumenge vinent, a les quatre de la tarda, se farà a l'avant port la primera prova de la Corga Verdones per a canots automòbils. Consta de quatre proves, cada una de les quals serà de quatre voltes en un triangle acabant a la boia de la campana i d'allí al torn de la boia del port; guanyant cada prova el canot la més ràpida del qual

s'acostà més a la declarada previament pel seu propietari.

Hi ha gran animació per a concorrer-hi, lo que permet assegurar un bon èxit.

Havent el R. C. M. de B. acordat acceptar la invitació del Club de Nica per a convidar a les regates de rem que allí s'farà els darrers dies del present mes, el diumenge que ve se farà uns regates eliminatòries de voltes a quatre, per a designar la tripulació que representarà al Club a les citades regates. Hi ha gran interès en aquesta prova i segurament serà molt disputada.

Pub·bol

El diumenge s'eren partits eliminatòries per a designar el Club que representarà a la nostra ciutat al Campionat d'Espanya que se disputarà a Madrid d'abril. Les esmentades dia 10 totes les quantitats que tinguessin en poder per a dit objecte.

Durant el passat mes de febrer, els deixebles de l'Escola Catalana «Mossèn Cintos» i nens que formen part del chor infantil del mateix nom han fet 92 imposicions a la Caixa d'Estalvis Escolar a la Vellesa i a d'Estalvis als deixebles de dita Escola, Francisco Gozalvo, Rafael Gens, Artur Roví i Josep Relats.

La presidenta de la Lliga de senyors per a l'Acció Catòlica ha rebut el següent telegrama del president del Consell de ministres:

«Haciéndome cargo de los generosos impuestos que han motivado el telegrama que se ha servido dirigirme he de manifestar que no ha sido el propósito del Gobierno en ningún momento suprimir la enseñanza de la Doctrina Cristiana en las escuelas ni intentar en lo más mínimo a los sentimientos católicos de la nación, ruego a Vd., como a todas las mujeres católicas en cuyo nombre habla, que esperen para formar juicio definitivo a la disposición que en su día dictará el Gobierno que presidio.

L'Acció Social Popular ha dirigit al president de ministres el següent telegrama:

«El Volksverein español, Acción Social Popular, en interés del niño, de las clases más necesitadas de instrucción y educación y de la sociedad en general ruega a V. E. no autorizar pueda ser en modo alguno suprimida ni postergada en escuelas primarias oficiales enseñanza católica sublime compendio Religión del Estado, luz, guia y sostén del hombre, salvaguarda del orden social y fundamento y vida de la verdadera civilización.—Plá y Deniel, presidente.—Parellada, secretario general.

Celebrada l'Assemblea general de la «Casa de Amèrica» ha quedat constituida de la següent manera:

President, don Jacint Vifas i Muxí; tinguemien: vis-president don Ferran Escobar, cubí; president del Institut d'Educació Americana, don Frederic Ràfols, espanyol; president de la Cambra de Relacions Comercials, don Lluís Riera i Soler, espanyol; director del Museu, don Manuel M. Moragas Manzanares, espanyol; tesorer, don Miguel Hernández Jover, mexicà; comptador, don Abraham Santamaría, dominicà; bibliotecari, don Trifé Melécan, boix; sindic, don Andreu Triana, colombià; vocal, don Román Méndez de Cardona i don Josep G. del Valle, portorriqueny; vis-president de la Junta de Govern Interior i vocal adjunt de la Directiva, don Anton Torrejón i p., espanyol; secretari general, don Claudi Amella.

En la mateixa assemblea se donà lectura a la memòria del secretari donant a conèixer la tasca de la col·lectivitat durant el passat exercici.

Se votà una expressió d'affege per als senyors Vifas i Pont que en nom de la «Casa» i amb èxit realitzaren un viatge a l'Amèrica del Sud.

La Junta Directiva del Col·legi de l'Art Major de la seda, hi ha quedat així constituïda:

President, don Josep Malvehy; vis-president, don Jaume Ponsa; tesorer, don Claudi Arató; comptador, don Anton Suqué; bibliotecari, don Isidre Valls; conservador, don Francisco Blanch; secretari, don Frederic Bernades; i vis-secretari, don Josep Domingo.

La Reial Societat Columbiola de Catalunya començarà la temporada de viatges i concursos de velocitat demà, dijous, dia 4, amb l'entrega de coloms per a Cornellà, que's verifiquen de 9 a 10 de la nit, en seu local social, Escudellers, 5, 7 i 9, principal.

A l'estrange

(DE L'AGENCIA HAVAS)

DE FRANÇA

Fransa i Espanya

Paris, 2. 8'10 nit. — Aguts darris per a una possible seu entre francesos i espanyols.

El diputat M. Lebonc, en «Le Radical», diu que a Europa no hi ha cap motiu de discordia en que Fransa i Espanya arribin a una intel·ligència respecte del Mediterrani. La sort de Fransa i Espanya està redigida; ambdues nacons tenen de fer-se fort per a reconèixer la seva rellevància.

El diumenge s'han començat les regates i espanyols son dos askaris morts i un major de bersagliers ferit.

Gestions de Russia

Paris, 2. 9'28 nit. — Constantípoli. — L'embaixador de Russia ha fet una gestió prop de la Porta, demanant que tota la població civil de Andrianòpolis sigui autoritzada per a sortir de la ciutat.

Se diu que el seu objectiu és facilitar la comunió de les societats estrangeres per accions i sobre els drets acceptats del trienni finit.

Altra gestió que s'oposa —afegeix— a una col·laboració oficial d'Espanya i Fransa que podrà conduir a una aliança econòmica, sobre bases solides i permanentes.

Festes franc-espanyoles

Paris, 2. 8'25 nit. — Perpinyà. — Ahir van començar les festes franco-espanyoles amb motiu de la inauguració de la carretera dels Pirineus que unirà França i Espanya.

Don Alfons s'ha fet representar.

Els nombrosos delegats espanyols han sigut rebuts a la Casa de la Vila, amb assistència de totes les autoritats civils i militars.

Si han pronunciat afectuosos brindis sobreixent el del senador per Girona, don Frederic Rahola, qui ha brindat per la seua entitat franco-espanyola i per la salut del president de la República francesa.

Una banda militar ha tocat la Marxa Reial i la Marsellesa.

Els delegats espanyols han sigut acollits, donant-se entusiastes visques a Espanya i a l'aliança franco-espanyola, als que han començat els espanyols amb visques a França.

Regates

El diumenge començà amb gran interès al Barcelona L. T. C. el Concurs de Mèrit per a la classificació dels seus jugadors. Se feren alguns partits ben interessants, devien continuar cada diumenge.

DE ITALIA

Espanya i el Vaticà

Paris, 2. 10'50 nit. — Roma. — L'Osseruantia Romana, referint-se a un telegrama de Madrid en el que s'anunciava que el cardenal Merit del Val i el senyor Calbetón havien celebrat una conferència en la qual havien arribat a una intel·ligència i firmat un acord, diu que aquells informacions són exactes.

Afegeix que està autoritzat per aclarir que fins ara ni s'ha firmat cap acord ni s'ha arribat a una intel·ligència entre els dos cardenals.

«Apaches», «Ilse», «Wanda», «Espanya», «Orion», «Fera», «Ensa» i «Mar i Cel».

A la cenyuda s'animà un xic la regata, encara que no hi hagué veritable lluita per falta de vent, arribant a dos quarts de dotze a la punta del moll de Barcelona com segueix:

«Apaches», «Ilse», «Wanda», «Espanya», «Orion», «Fera», «Ensa» i «Mar i Cel».

